

Nr 915

Av herrar **Lothigius** och **Carlshamre**, om vidgad rätt att vid beskattningen göra avdrag för utgivande av underhållsbidrag, m. m.

(Lika lydande med motion nr 785 i Första kammaren)

De frånskilda männens situation har på senare år väckt ökad uppmärksamhet. Inte minst har sammanslutningen »Männens rättsförening» bidragit till att sprida kännedom om de svårigheter och orättvisor som drabbar de frånskilda männen. Till skillnad från frånskilda kvinnor är nämligen frånskilda män tämligen illa tillgodosedda från rättvisesynpunkt i flera avseenden, vilket är en konsekvens av det gamla könsrollstänkande som kommit att prägla såväl lagstiftningen som den allmänna inställningen vad avser barn, hem och familj. För männens vidkommande har detta kommit att betyda att i de samband med skilsmässa ofta får vidkännas hårda såväl personliga som ekonomiska uppostringar. Det är i skilsmässosituationer nästan alltid den kvinnliga kontrahenten som kommer i viss förmånsställning. Så t. ex. tilldömes hon vid skilsmässomål i nära hundra procent av fallen vårdnaden om barnen. Även i övrigt innebär skilsmässa i regel stora nackdelar för männen. Ofta är det nämligen de som får lämna den tidigare gemensamma bostaden och de som måste betala underhåll. Bostadsfrågan blir ofta vid snabba skilsmässor ett stort bekymmer för männen, inte minst därför att de tvingas betala mycket höga hyror för att över huvud ha någonstans att ta vägen. Sålunda belastade med underhållsplikt gentemot hustru och barn kan männen i sådana situationer drivas till ruinens brant och ren desperation. Inte sällan slutar detta i socialt förfall, vilket statistiken över hemlösa i bl. a. Stockholm bär tydliga vittnesbörd om. Det måste anses synnerligen angeläget, att åtgärder vidtages för att bringa de mot männen i dessa situationer mest uppenbara orättvisorna ur världen. Viktigt är bl. a. att man och kvinna med vårdnadsansvar för barn från skattesynpunkt behandlas lika. I det sammanhanget bör särskilt påpekas vikten av att skattereglerna ändras så att underhållspliktig inte som nu endast får göra avdrag med högst 1 000 kronor om året per barn utan får dra av de verkliga underhållskostnaderna. Det är nämligen inte ofta dessa kostnader understiger det dubbla nu gällande maximibeloppet som får dras av per barn och år.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

- 1) att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

Lag om ändring av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen

2 mom. I hemortskommunen — — — avdrag:

- 1) för periodiskt — — — uppfostran;
- 2) för dels sådan — — — barn;
- 3) för dels sådan — — — allmän försäkring;
- 4) för belopp som den skattskyldige enligt vid självdeklarationen fogat intyg från barnavårdsnämnd, barnavårdsman eller kommunal förtroende-
man utgivit under beskattningsåret för underhåll av sådant hans barn un-
der 16 år som icke varit hemmavarande.

Har skattskyldig — — — underhållsbidraget.

Därest — — — nämnda tid.

Avdrag — — — vid 1968 års taxering.

- 2) att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa att det
uppdrages åt 1969 års familjelagstiftningskommitté att i
samband med förslag å familjerättens område beakta i mo-
tionen angivna åtgärder syftande till objektiv behandling av
skilsmässoparter.

Stockholm den 27 januari 1970

Carl-Wilh. Lothigius (m)

Nils Carlshamre (m)
